

[Inge Krogh]

Det er bestemt, at det kun skal være overlagt hæleri, men høringen af de forskellige retsinstanter viser, at der er enkelte, der mener, at også uagtsomt hæleri bør kunne straffes. Det vil være vanskeligt at føre bevis for, om hæleri er overlagt, og det må derfor sandsynligvis være rimeligt, at også uagtsomt hæleri kan straffes.

Alt i alt mener vi, at det foreliggende lovforslag må være et fremskridt i bekæmpelse af narkohandelen.

Justitsministeren (Ole Espersen):

Hr. Erik B. Smith rejste spørgsmålet om, hvorvidt strafferammen er tilstrækkelig, hvis man får fat i de virkelige bagmænd. Det er her sådan, at hvis man får fat i de virkelige bagmænd og kan bevise, at de er virkelige bagmænd i den forstand, at de har været med til at planlægge og finansiere forbrydelsen, så straffes de efter den hårde paragraf, ikke efter hæleriparagraffen, og så er vi oppe i de ti år. Kun i de tilfælde, hvor man har en formodning om, at der nok er en financier, der står bag det hele, men ikke kan bevise, hvorimod man kan bevise, at han har fået udbytte af den forbrydelse, straffer man ham for hæleri efter lovforslaget og kan altså ikke straffe ham for overtrædelse af straffelovens § 191 eller lov om euforiserende stoffer. Men de personer, man får fat i, om hvilke man kan bevise, at det er de virkelige bagmænd, straffes med op til ti års fængsel i de tilfælde, som § 191 nævner.

Meningen med dette her er altså kort sagt, at vi skal kunne ramme nogle flere bagmænd og også nogle bagmænd, om hvilke vi måske ikke kan bevise, at de er de egentlige bagmænd i lovens forstand, men så i hvert fald, at de har fået udbytte af forbrydelsen.

Jeg er enig med hr. Hagen Hagensen i, at straffens længde næppe er så afgørende. Det afgørende er risikoen for afsløring, efterforskning og så selvfølgelig også den straf, der idømmes; men om den er 9 eller 11 år, tror jeg ikke spiller den store rolle for det danske markeds forsyning med narkotika.

Jeg blev spurgt også af hr. Hagen Hagensen om, hvordan situationen var i andre lande, om man dér har narkohæleriparagraffer. Jeg kan sige, at Norge ikke har regler om narkotikahæleri, Sverige har formentligt – der er ikke nogen nogen udtrykkelig og speciel be-

stemmelse – efter de oplysninger, vi har telefonisk, en lovbestemmelse, der må fortolkes som dækkende også narkotikahæleri. Finland har vi ikke kunnet få sikre oplysninger om.

Men retstilstanden er altså lidt forskellig, og det er også baggrunden for, at vi på et tidligt tidspunkt har orienteret de øvrige nordiske lande om vores hensigter med at indføre en narkohæleriparagraf i den danske straffelov.

Jeg er også enig med hr. Hagen Hagensen i, at vi naturligvis må kræve overholdelse af rigsadvokatens cirkulære i alle egne af landet.

Hr. Anders Poulsen rejste spørgsmålet om, hvorvidt alene forsæt burde være dækket, og det er rigtigt, som fru Inge Krogh også nævnte det, at der er en enkelt eller to af de myndigheder, der har hørt det, der har rejst spørgsmålet om, hvorvidt uagtsomt hæleri også burde straffes.

Både rigsadvokaten og langt de fleste andre hørte myndigheder, som altså er dem, der savner den paragraf, vi nu taler om, mener, at det med den praksis, der gælder ved fortolkningen af forsætbegrebet i § 284 i straffeloven, altså den almindelige hæleriparagraf, ikke er nødvendigt at indføre en udtrykkelig regel om uagtsomt hæleri. De mener, at vi kan stoppe hullet ved alene at forbyde forsætligt hæleri, således som forsæt er fortolket i relation til straffelovens § 284. Undlader vi at indføre et forbud mod uagtsomt hæleri, undgår vi også nogle af de problemer, som hr. Wilhjelm påpegede.

Hr. Anders Poulsen spurgte endvidere, om en paragraf som denne ikke ville kræve en øget politiindsats. Det tror jeg ikke den vil – og man kunne måske sige tværtimod – for får vi denne paragraf, vil man i hvert fald i nogle tilfælde kunne sige: vi har klare beviser for hæleri, så det straffer vi for, i stedet for at man måske forgæves skal prøve at forske i, om man ikke kan finde frem til en egentlig overtrædelse af f. eks. den nugældende § 191. Men i øvrigt er det rigtigt, at der måske vil kræves i hvert fald øgede ressourcer, men det bliver så på domstolssiden.

Jeg er naturligvis enig med fru Ebba Strange i, at vi må undgå, at loven retter sig mod de forkerte. Derfor er det også vigtigt, at vi har formuleret bestemmelsen i nøje overensstemmelse med formuleringerne i §